

Allt går igen

När jag var liten, (vilket jag i motsats till De Gaulle, har varit), så lekte jag på en gård i Solna. Då hade vi raketost i skafferiet, toy i tobaksaffären och trasiga kakor kunde man köpa för småpengar i bageriet runt hörnet. På vår gård hade vi en plaskdamm med vatten, där vi kunde segla med båtar och skvätta vatten på varandra. Dammen var stor som ett hav. Idag är den förvandlad till parkeringsplats för två bilar.

På gården intill lekte Christer Pettersson, stor, farlig riksbuse, vilket egentligen är helt ovidkommande.

Till mina lekkamraters oändliga förtjusning kunde jag ibland släppa mig, och det visslade liksom. Jag kallade det för Arselpipan, och det

kunde jag och kompisarna skratta åt länge.

När jag sedan blev äldre (vilket jag i motsats till t.ex Birgitta Andersson, har blivit), så flyttade jag från gården i Solna, och slutade skratta åt arselpipan. Istället blev det väl Hasse och Tage, Magnus och Brasse, Hassan och Robert Gustafsson som jag skrattade åt.

Ska sanningen fram så förstod jag inte överhuvudtaget det geniala, roande, fantastiska eller nåt med uttrycket från barndomen. Magin var liksom borta.

Nu bor jag på en annan gård, fast i Sollentuna.

På, om inte gården så i alla fall området intill, struttar Riksbussen, lite

större, lite busigare, lite farligare.

Fortfarande ovidkommande. Men när jag en dag passerade riksbusens område, för att ta mig hem till den egna täppan, hörde jag en grabb som fes som jag gjorde, för många år sedan.

Utan att tänka mig för sa jag "oops, arselpipan". Förstår inte vilka gömda hålor det kom ifrån. Det undermedvetna lever sitt eget liv, och man kan bara förundrat konstatera att ingenting tycks ha gått till spillo.

Grabben tittade förvånat på mig, och började sedan skratta. Han pekade, vek sig, skrattade och ropade på sina kompisar. Ännu när jag satt på bussen hörde jag hur han hojtade.

Magin var tillbaka - men jag var inte med.

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande

Lena Öhrsvik, Bornholm

1:e vice ordförande

Margareta Bäckskog, Sthlm

2:e vice ordförande

Kerstin Carselind, Österskar

Ledamöter

Bo Ringertz, Lidingö
David Magnusson, Offerdal
Kurt Jörgensen, DalsRostock
Margareta Kassfeldt, Piteå
Annika Gigel, Ängelholm
Bo Jonsson, Hågersten

Ersättare

Anne Carlsson, Skattkärr
Ragna Karlsson, Skellefteå
Anneli Joneken, Sollentuna
Reino Leino, Uppsala

Förbundssekreterare

Elsemarie Bjellqvist

Revisorer

Kent Westerlund, aukt revisor
Benny Ahlberg
Sune Gréen
Rolf Andersson

Ersättare

Britt Ehrling, aukt revisor
Bror Karlsson

Valberedning

Micke Persson ordförande
Siv Billenberg
Lars Oskarsson
Elisabeth Eriksson
Britt Dovmyr

Ersättare

Anna-Lisa Hörnfeldt
Mona Korthis- Nordén
Susanne Ahlqvist

Lämnings- och utgivningar för Reumatikertidningen

	Sista lämningsdag	Utgivningsdag
Nr 1	3 jan 2001	16 februari
Nr 2	8 mars 2001	21 april
Nr 3	2 maj 2001	15 juni
Nr 4	18 juli 2001	31 augusti
Nr 5	12 sep 2001	26 oktober
Nr 6	30 okt 2001	14 december